

ще слѣземъ и гдѣ се намиратъ тѣ по плана, и сутринята, когато кондуктора извика: „Станция на 27-ма улица“, ние знаехме, че тази е нашата станция и слѣзохме съ чемаданитѣ въ рѣзка. Разгърнахме плана и се опжтихме изъ улицитѣ съ чантитѣ; кривнахме налѣво, надѣсно, догдѣто съвсѣмъ забъркахме пѣтя; но една пѣтеводна звѣзда блѣсна на срѣщната страна на улицата, — тази звѣзда бѣше едно заведение съ лаконически надписъ: „Pilsner Bier“. Тука има Нѣмци, ще можемъ да се справимъ. И наистина, слѣдъ двайсетъ минути ние излѣзохме отъ туй спасително учреждение и по указанието на стопанина му позвѣнихме въ една кѣща отсрѣща. Тамъ ни посрѣщна една стара Нѣмка, и ние условихме у нея една стая (другитѣ бѣха заети) за 8 дена да платиъ $9\frac{1}{2}$ долара. По-евтино отъ Кутловица! Безъ да почиваме, ние тръгнахме къмъ изложението, като рѣшихме, че нѣма да се отбиваме, догдѣто не намѣримъ въ българския отдѣлъ г. Шопова, нашия прѣдставителъ. За входъ на изложението се плаща по половина доларъ. Минахме край цѣлъ редъ красиви и богато наредени павильони на отдѣлнитѣ щати, пресѣкохме, за да скратимъ пѣтя, галериитѣ на изящнитѣ искусства, изминахме южно-американскитѣ павильони, прерѣзахме рибното заведение, избиколихме зданието на правителството и влѣзохме въ колосалното здание на мануфактурата и свободнитѣ искусства. Вие трѣбва да сте били на пловдивското изложение и знаете голѣмия павильонъ? Той бѣше доста голѣмъ, нали? А пѣкъ въ двореца на мануфактурата въ чикагското изложение може да се помѣсти не само цѣлото нашето първо пловдивско българско изложение, но могатъ да се настанятъ и всички жители на втората българска столица,